

Was Paulus een zendeling?

Justin Johnson

Op de meeste kaarten die Paulus' reizen vastleggen, vind je de titel: "Paulus zijn zendingsreizen".

De meeste mensen denken dat Paulus slechts een zendeling was, maar was dat wel zo?

Aangezien Paulus naar het buitenland reisde, het evangelie predikte en kerken stichtte, lijkt deze titel toepasselijk. Dat wil zeggen, totdat u het resultaat overweegt.

Het evangelie van Paulus

Een zendeling is bijvoorbeeld niet iemand met een nieuwe boodschap, maar iemand die een reeds bestaande boodschap verspreidt naar andere volkeren en plaatsen.

Paulus had echter wel iets nieuws: hem werd de verkondiging van het evangelie toevertrouwd, zie 1 Kor. 9:17:

"Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd."

Hij benadrukt tegenover de Galaten dat hij zijn evangelie niet van mensen heeft ontvangen, noch dat hij het geleerd heeft, zie Galaten 1:11-12. Hij heeft het ontvangen door openbaring van Jezus Christus.

"Gal. 1:11-12: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus."

Een zendeling zou kunnen zeggen: "Dit is de boodschap die mijn kerk thuis predikt," of "Dit is wat de heiligen al jaren prediken".

Als je een zendeling hoort zeggen: "Ik heb dit niet ontvangen en het is mij ook niet geleerd", dan is het duidelijk dat hij iets nieuws begint. Hij doet geen zendingswerk, maar legt een nieuw fundament en claimt een nieuwe openbaring.

Paulus zijn "huis".

Een zendeling is doorgaans iemand die vanuit zijn thuislocatie naar het buitenland wordt gestuurd. Waar was Paulus zijn "thuis"? Waar kwam hij vandaan?

Je zou kunnen denken Antiochië, en dat zou het beste antwoord zijn aangezien Paulus door de Heilige Geest vanuit Antiochië werd gezonden om op zijn eerste reis te gaan, zie Handelingen 13:1-3. Paulus keerde vaak terug naar Antiochië gedurende zijn bediening, zie Handelingen 14:26.

"Hand. 13:1-3: 1 En er waren te Antiochie, in de Gemeente, die daar was, enige profeten en leraars, namelijk Barnabas, en Simeon, genaamd Niger, en Lucius van Cyrene, en Manahen, die met Herodes den viervorst opgevoed was, en Saulus. 2 En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb. 3 Toen vastten en baden zij, en hun de handen opgelegd hebbende, lieten zij hen gaan."

“Hand. 14:26: En van daar scheepten zij af naar Antiochie, van waar zij der genade Gods bevolen waren geweest tot het werk, dat zij volbracht hadden.

Er zijn echter een paar dingen die u moet weten over Antiochië.

Antiochië was een Heidense stad, geen stad van Israël. Het was al een stad van de naties, zie Handelingen 11:19-20:

“19 Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.20 En er waren enige Cyprische en Cyreneische mannen uit hen, welken te Antiochie gekomen zijnde, spraken tot de Grieksen, verkondigende den Heere Jezus.

Paulus hielp de kerk in Antiochië te stichten samen met Barnabas, zie Handelingen 11:25-26:

“25 En Barnabas ging uit naar Tarsen, om Saulus te zoeken; en als hij hem gevonden had, bracht hij hem te Antiochie.26 En het is geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat de discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd werden.

De heiligen van het koninkrijk die als eerste arriveerden, predikten alleen tot Joden, en toen anderen tot de Grieken predikten, werd Barnabas gestuurd. Barnabas zocht Paulus' hulp juist omdat Paulus de opdracht had gekregen om naar de Heidenen te gaan en in het Heidense Tarsus woonde.

Toen Petrus in Antiochië aankwam, verdedigde Paulus de bediening van de Heidenen tegen Petrus, *“omdat hij te bestraffen was”* 2:11:

“En toen Petrus te Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was”.

De kerk te Antiochie stond niet onder de wet zoals de kerk in Jeruzalem, maar onder de genade. Paulus vocht voor deze positie onder genade en het werd erkend in zowel Antiochië als in Jeruzalem, zie Handelingen 15:26-29:

“26 Mensen, die hun zielen overgegeven hebben voor den Naam van onzen Heere Jezus Christus.27 Wij hebben dan Judas en Silas gezonden, die ook met den mond hetzelfde zullen verkondigen.28 Want het heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht, ulieden geen meerderen last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen:29 Namelijk, dat gij u onthoudt van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij; van welke dingen, indien gij uzelfen wacht, zo zult gij weldoen. Vaart wel.

Eén ding is zeker, Paulus' bediening begon niet in Jeruzalem en kwam ook niet voort uit de kerk in Jeruzalem. Het begon onder de Heidenen.

Paulus was de eerste apostel die buiten Israël werd geroepen. Zijn reizen begonnen bij de Joods-Heidense kerk in Antiochië, die hij hielp oprichten volgens wat Christus hem had geopenbaard.

Vanaf de eerste dag van Paulus' bekering vinden we hem onder Heidense volken. Hoewel hij een Jood was, waren Heidense volken niet vreemd aan deze in Tarsus geboren Romeinse burger, zie Handelingen 21:39 en Handelingen 22:25:

“Hand. 21:39: Maar Paulus zeide: Ik ben een Joods man van Tarsen, een burger van geen onvermaarde stad in Cilicie, en ik bid u, laat mij toe tot het volk te spreken.

“Hand. 22:25: En alzo zij hem met de riemen uitrekten, zeide Paulus tot den hoofdman over honderd, die daar stond: Is het ulieden geoorloofd een Romeinsen mens, en dien onveroordeeld, te geselen?”

Paulus' apostelschap

Niet één keer in de Bijbel wordt Paulus een zending genoemd. Vaak zie je hem een apostel genoemd worden. Hij had meer dan alleen een missie, hij had het apostelschap.

Christus zond hem om als eerste de kerk onder de Heidenen te stichten overeenkomstig de openbaring van de Verborgenis. Dit is het werk van een apostel.

Door Paulus een evangelist te noemen, wordt geïmpliceerd dat zijn boodschap en bediening een verlengstuk was van wat begon met Pinksteren in Jeruzalem. Dit is niet de realiteit.

Zijn werk was geen uitbreiding van het werk in Jeruzalem, maar iets nieuws onder de Heidenen, zie Handelingen 22:21; Romeinen 15:16; Gal. 2:2; Ef. 3:8 en Kol. 1:27:

“Hand. 22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

“Rom. 15:16: Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

“Gal. 2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

“Ef. 3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

“Kol. 1:27: Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

Hij kreeg de genade van God ten opzichte van de Heidenen en kreeg te horen dat hij niet naar Jeruzalem mocht gaan, zie Efeziërs 3:1-2 en Handelingen 22:18:

“Ef. 3:1-2: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“Hand. 22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Toen Paulus op reis was, deed hij niet alleen maar zendingswerk, zoals wordt geïmpliceerd door zijn reizen "zendingsreizen" te noemen. Hij doet apostolisch funderingswerk voor het lichaam van Christus.

Het ene lichaam van Christus, bestaande uit Joden en Heidenen, begon niet in Jeruzalem; het begon buiten Israël onder de naties. De apostel Paulus legde dat fundament, zie 1 Kor. 3:9-11 waar Paulus zegt:

“9 Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij. 10 Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe. 11 Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.

“Rom. 11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

De Twaalf apostelen waren de apostelen van de twaalf stammen. Paulus was de apostel van de Korinthiërs, Galaten, Romeinen, Filippiëzen en Efeziërs.

In plaats van “Paulus’ zendingsreizen” zouden de kaarten in uw Bijbel duidelijker zijn en zeggen: “Paulus’ apostolische reizen.”

“1 Kor. 3:10: Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe.1

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl